

PEP RICART LEAL

ACTOR DE TEATRE, CINEMA I TELEVISIÓ

Recopilació feta per: Jorge A. Alonso Berzosa
WIKIPÈDIA. L'enciclopèdia lliure i altres

Pep Ricart Leal, nascut a Bétera en 1961, és un actor valencià de teatre, cinema i televisió. És també director d'escena i músic amateur.

Malgrat els seus èxits Pep Ricart, mai s'ha desvinculat de la seva localitat naixement i bona prova d'això és que ha participat en molts actes culturals, com ara la direcció artística de "La Corte del Faraó" al costat del Centre Artístic Musical de Bétera.

Pep Ricart va començar a treballar en teatre el 1976 a la Universitat Laboral de Tarragona, on va participar en diferents muntatges dirigits per Arturo Benítez.

A continuació fem un resum de la seva dilatada activitat artística per conèixer-lo millor.

TEATRE

Format en la Cia. Moma Teatre, dirigida per Carles Alfaro, inicia el seu treball al teatre professional amb "Basted".

A aquest seguiran altres interpretacions en la Cia. Moma com "El cas Woyzeck", "La cantant calba", o "El muntaplats" i, més endavant, "Nascuts culpables".

Ha col·laborat també intensament amb la Cia. de Teatre Micalet en espectacles com "Nàpols milionària", "Cantonada perillosa", "Ballant, ballant", "L'hostalera", "La bona persona de Sezuan", "El temps i els Conway" i "Don Juan".

L'any 2000 guanya el premi al millor actor de Teatres de la Generalitat Valenciana, per la seua interpretació en "Novecento: el pianista de l'oceà", producció d'Albena Teatre dirigida per Fernando Bernués.

L'any 2006 tonar a ser guardonat amb aquest premi, en aquesta ocasió per "Rwanda: la carícia de Déu" que li val també el Premi de la crítica de València.

L'any 2008 obté el premi al millor actor dels Premis Abril per la seua interpretació en "Mala Ratxa" dirigida per Carles Sanjaime. Darrerament ha intensificat la seua col·laboració amb la Cia. Hongaresa de Teatre on ha participat en "El mal de Holanda" i "El alma se serena". Acaba d'estrenar "Kafka i la nina viatgera", sota la direcció de Carles Alberola.

Com a director d'escena ha col·laborat en "Dani i Roberta", de John Patrick Shanley i "Nocturns" de Paco Zarzoso amb la Cia. Debarrani de la qual és fundador. I també ha col·laborat en la Cia. Krisis Dansa-Teatre als espectacles "Esperando-t", "Vuela-t", "Muere-t", "Psique" i "Tems".

Ha dirigit també "Kauen" i "Ekilikuà" per la Cia. Kauen Teatre, "Melonfarmer" per l'Escola de Teatre de la Sala Escalante i "Castigats!" per la Cia. Combinats. Darrerament s'ha iniciat en la direcció escènica d'òpera amb l'entremés operístic "El guardainfante".

CINEMA

Pel que fa als seus treballs cinematogràfics, destaquen: "La mujer sin piano" (2009) de Javier Rebollo (Conquilla de Plata al millor director); "Les vides de Cèlia" (2005) de Antonio Chavarrías; "La vida abismal" (2007) de Ventura Pons; "5 metros cuadrados" (2010) de Max Lemcke; "Antes de morir piensa en mi" (2009) de Raúl Hernández; "Bestezuelas" (2010) de Carles Pastor; "El coche de pedales" (2003) de Ramón Barea o la seua darrera interpretació a "El hombre de las mariposas" (2011) de Maxi Valero.

TELEVISIÓ

Debuta a la pantalla petita el 1995 en la sèrie "Herència de sang" de Canal 9 i, més endavant, participa en altres en "A flor de pell", "Maniàtics", "Negocis de família", "Les moreres", "Unió Musical Da Capo" i "L'Alqueria Blanca".

El salt a la televisió a nivell estatal el dóna en la sèrie "Desenlace" per Antena 3. En tots aquests anys ha participat també en "Cuéntame" i "Hospital Central". I en l'àmbit del biopic: "Gregorio Mayans", "Severo Ochoa" y "Tarancón". També als

telefilms "Mintiendo a la vida", "El harén de Anibal", "Electroshock", "¿Dónde está?", "El cruce" o "Sprint final", entre d'altres.